

Forfatter: Boisen, Peter Outzen

Titel: BREV TIL: Grundtvig, Svend Hersleb FRA: Boisen, Peter Outzen (1850-07-26)

Citation: Boisen, Peter Outzen: "BREV TIL: Grundtvig, Svend Hersleb FRA: Boisen, Peter Outzen (1850-07-26)", i *N. F. S. Grundtvig og hans nærmeste Slægt under Treaarskrigen - En brevveksling*, G. E. C. Gads Forlag, s. 425. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991765-000-shoot-L0019917650000277.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvig og hans nærmeste Slægt under Treaarskrigen - En brevveksling

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Fra Peter O. Boisen til Svogeren Svend.
Kbh. Fredag-Morgen d. 26 Juli 1850.

Kjære Svend!

Sammenligningen af denne Morgenstund for 5 Aar siden og den nuværende er mig saa nødvendig og forunderlig, saa jeg kan ikke andet, idet jeg tager fat paa Pennen med Dig for mine Tanker, end lade den komme frem for Dig, som netop i denne Sammenstilling er mig saa nær og saa kjær! Husker Du, Svend! idag for 5 Aar siden, da jeg sad i Dit Værelse paa Bakkehuset med en Pibe, Du stoppede til mig, noget taus og beklemmt — indtil jeg paa eengang foer Dig lige forbi ud af Vinduet — og jog hende som en bange Hind fra Høi til Høi — og standsede ikke før jeg fik bedet hende paa den sidste, men hvor jeg da befandt mig paa heel ukjendte Stier, saa jeg da først blev maalløs af Beklemmelse — indtil der blev vexlet Ord, jeg veed ikke selv hvordan — men som aldrig før! — Og da Du kom til — »var Piben ude« — men Fæstningen var taget! See dets. 426 var min Krigshistorie Nu sidder jeg og havde for nylig den lille »Blaa øiede« med et yndigt Smil paa mine Arme. —

Men —

Kl. 6.

Her blev jeg afbrudt ved Efterretningen ¹⁾ som naaede op til mit Værelse, saa Du maa selv gjøre Sammenstillingen om Du har Lyst, jeg vil ikke. Jeg løb strax ud, nedad Gaderne. 2 ladsede Schouere vare de første, jeg hørte tale om Krigen »De har slaedes paa 2den Dag« Der var en Rift om Skillingsnyt saa det var næsten ikke til at faae. Nu traf jeg Lt. Reepstorf, som var kommen med Hertha om Aftenen »Læssøe er faldet«, atter vor bedste Mand! 105 Fanger af »Zephyr« bragt denne Morgen hertil — og 6 saarede Officerer af vore foruden Menige. Men Kampen var endnu ikke forbi — Reepstorf tilbød mig at seile med ham til Flensborg om 1 Time. Jeg maatte da først op til de Gamle og til Meta. Din Moder græd og Din Fader gik heel beklemmt frem og tilbage. »Læssøes« Død gik ham meget nær. Jeg kunde ikke bestemme mig til at reise fra dem, før nærmere Underretning var kommen om Slagets Udfald og om Eder! Høxbro og jeg have nu besluttet at reise derover i næste Uge. Jeg maa derover — jeg maa bringe Eder min Haand til Tak for I har stridt og lidt! Nu gaaer jeg ned paa Toldboden, om der dog ikke skulde være kommen senere Efterretning — det er ikke til at holde ud at sidde hjemme — Vil Du have dette her — saa værsgo, men det duer ikke — Gud holde sin stærke Arm over Danmark — og Eder om det er hans Villie

Din Ven
P. B.

Den kjærligste Hilsen til Eder Begge fra Eders Fader og Moder og Søster! —